

Ти си отъ глупавитѣ, защото се поведе по ума на дъщеря си, която поиска да се избиятъ всички славеи за нѣкакво си сватбено угощение?

— Така ли? — писна уплашено славейчето, изскочи навънъ и се мушна въ близкия храсталакъ.

Царь Соломонъ остана като гръмнатъ. Правдивитѣ думи на пѣдпѣдка го поразиха. И за

пръвъ пжтъ той не послуша своята дъщеря. Тя се омжжи, безъ да красятъ славеи езици сватбената ѝ трапеза, ала толкова години отъ тогава горкото славейче все още се крие изъ храститѣ и бѣга отъ хората. А въ звучната му пѣсенъ трепти страхътъ, защото, още мисли, че сватбата на Соломоновата дъщеря не се е свършила.

Ганчо Абаджиевъ

ЕСЕНЬ

Нѣма веселитѣ птички,
отлетѣха вече всички.
Низъ смълчанитѣ полета
само баба Есенъ шета.
Като мина презъ гората,
съ злато позлати листата!
На лозята грозде вкусно
даде, сладко да си хруснемъ.

А градинитѣ голѣми
тя накичи съ хризантеми.
После весела, засмѣна
съ пѣсенъ тръгна къмъ балкана
и съ килимъ отъ златна шума
тя постила вредомъ друма.
Бѣлоснѣжна баба зима
ще посрѣща по килима...

В. Н. Марчевски

ГРОЗДОБЕРЪ

По лозята шумъ и пѣсни —
гроздоберски шумолякъ —
а въвъ улицитѣ тѣсни:
навалица — върволякъ.

Що коне, кола, кораби,
що момичета, деца,
гроздоберки, булки, баби —
всички съ весели лица!

Къмъ лозята — отъ лозята
разминаватъ се кола,
а момитѣ и момцитѣ
носятъ грозде на свесла.

П. Р. Славейковъ

